

Na vlastnú svadbu pozvala dvadsať detí z detského domova. Pomáha rodinám vo svojom okolí, jej firma nedávno finančne podporila materskú školu pre deti s poruchami výživy. Ponuka podporovať mladé talenty cez Nadačný fond Plaváček Deany a Juraja Jakubiskovcov rozhodne nie je pre **NATÁLIU VICSÁPIOVÚ** prvou príležitosťou pomáhať, ale veľmi ju uvítala a má z nej radosť. Najvýznamnejším podujatím roka pre Nadačný fond Plaváček je benefičný galavečer Vietor do plachiet, ktorý sa uskutoční 1. apríla 2012 v historickej budove SND a bude vysielaný v priamom prenose na Jednotke.

Dvanásťročná **KAMILA** a trinásťročná **KRISTÍNA** sú žiačkami Základnej umeleckej školy Dezidera Kardoša v Bánovciach nad Bebravou, kde obe navštevujú literárno-dramatický a spevácky odbor a učia sa hrať na klavíri. Čo o sebe prezradili?

KAMILA: Od malička ma baví divadlo, spev a donedávna som sa venovala aj karate. Verím v dobro ľudí, verím v Boha a v silu priateľstva. Verím a dúfam, že sa moja mamina uzdraví. Verím, že raz budem muzikálovou herečkou. Poteší ma, keď ma niekto úprimne pochváli. Ctím si naozajstné kamarátstvo. Keď sa mamina na mňa usmieva, vtedy viem, že jej je dobre. Keď som sa dozvedela, že som získala grant na rozvoj svojho talentu od Nadačného fondu Plaváček manželov Jakubiskovcov, bola som veľmi prekvapená a šťastná. Ani neviem opísať, aká som im vďačná. Doma nám to veľmi pomohlo – konečne sa potvrdilo, že mám talent. Už mi uverilo aj okolie a verím tomu i ja. Budem sa usilovať presved-

čiť, že na svojom talente budem pracovať, ako najlepšie viem. Chcela by som urobiť talentové skúšky na konzervatórium, vyštudovať muzikálové herectvo a neskôr sa uplatniť vo svete divadla a filmu.

KIKA: K divadlu som sa dostala cez divadelný tábor, kde som bola s mojou najlepšou kamoškou Kamilkou. Verím v silné priateľstvo a verím, že sa mi splní sen a budem hrať ako profesionálna herečka v muzikáli na Novej scéne v Bratislave. Poteší ma, keď niekto ocení moju prácu pochvalou a podporou. S mamičkou sme iba my dve a veľmi si pomáhame. Podporuje ma vo všetkom, čo robím a budem robiť. Bola som prekvapená, že manželia Jakubiskovci – také významné osobnosti, podporili práve nás. Ďakujem veľmi pekne za dar, ktorý som dostala. Vďaka tomu budeme aj s mojou kamarátkou Kamilkou chodiť do ZUŠ D. Kardoša v Bánovciach nad Bebravou a v Súkromnej ZUŠ Veľké Uherce budem navšte-

vovať tanečný odbor. Neskôr by som chcela vyštudovať muzikálové herectvo alebo herectvo, ale v prvom rade musím úspešne skončiť základnú školu a veľmi dobre zvládnuť skúšky na konzervatórium.

S Kamilkou odkazujeme iným deťom, aby aj ony mali šťastie stretnúť takých dobrých ľudí, akí sú v Nadačnom fonde Plaváček, a pomohli im. Mať vždy dobrých ľudí vokol seba je dôležité.

LUDMILA GRODOVSKÁ

Foto: Dušan Kittler a archív ZUŠ Bánovce nad Bebravou

Benefičný galavečer Vietor do plachiet, ktorý sa uskutoční 1. apríla 2012 v historickej budove Slovenského národného divadla, pripravujú Nadačný fond Plaváček v spolupráci s Jakubiskofilmom a so spoločnosťou Leca production.

POMÔŽE budúcim herečkám

„Na deti mám slabosť, sama mám dve doma, a páčia sa mi projekty, ktoré im pomáhajú,“ hovorí mladá žena, ktorá sa môže pýšiť titulom Podnikateľka roka 2010.

Tvrdí, že jej prvou láskou bola práca – zamilovala sa do nej v osemnástich a dodnes ju neomrzela. Zatiaľ čo iné dievčatá v jej veku študovali a ešte len uvažovali, ktorým smerom sa bude uberať ich kariéra, ona ako dvadsaťdvaročná začala budovať vlastnú firmu. Priznáva, že jej najväčším hnacím motorom bola skutočnosť, že ju nik nebral vážne. Najprv si založila reklamnú agentúru, neskôr si vzala úver a kúpila tlačiareň aj so zamestnancami, ktorých dôveru si musela tvrdo vybojovať. Dnes má jej firma NAVIGRAF sedemdesiat zamestnancov a napriek kríze minulý rok vybudovala v rodiných Vozokanoch novú halu a kúpila tlačiarenskú linku, ktorá umožní okrem reklamných letákov, ktoré boli dosiaľ hlavným produktom, tlačíť aj časopisy a noviny. Natália Vicsápiová je vo Zväze polygrafie jedinou ženou, ktorá vlastní rotačnú tlačiareň. Vďaka svojej vytrvalosti, tvrdohlavosti a vnútornej disciplíne sa dokázala vypracovať na úspešnú podnikateľku a ešte nejaký ten rok neplánuje svoju vzrušujúcu prácu opustiť. Má však od detstva jeden nespĺnený sen, ktorý celkom nesúvisí s podnikaním. „Chcela by som raz zriadiť domov pre deti,“ hovorí. Ako malá chodila do školy v Tomášikove, kde bola hneď oproti v kaštieli osobitná internátna škola a ona tam už vtedy za deťmi často chodila a uvažovala, ako im pomáhať. Keď sa vydávala, hostina bola práve v tom kaštieli a ona pozvala dvadsať detí, aby zažili ozajstnú svadbu so všetkým, čo k nej patrí. Je hlboko veriaca a popri tlačiar-

Ako dvadsaťdvaročná začala budovať vlastnú firmu. Priznáva, že jej najväčším hnacím motorom bola skutočnosť, že ju nik nebral vážne.

ni vlastní aj sieť predajní s liturgickými predmetmi. V nich môžu nájsť zákazníci aj firemný časopis a koncom minulého roka v ňom vyzvala rodiny, ktoré veľmi potrebujú pomoc, aby sa prihlásili. „Vybrala som dve rodiny, ktoré to podľa mňa najviac potrebovali, deň pred Vianocami som nakúpila potraviny, hračky pre deti a sama som ich na Štedrý deň navštívila,“ spomína na silný zážitok, keď na vlastné oči videla, v akej ťažkej situácii sú niektoré rodiny s deťmi. „Ak je otec chorý, mama nemá prácu, je nepredstaviteľným luxusom, aby deti, akokoľvek talentované, dávali napríklad do základnej umeleckej školy. Som rada, že môžem v rámci svojich možností pomôcť.“

Preto ju projekt, o ktorom sa dozvedela už minulý rok z televízie, veľmi oslovil a je rada, že bude môcť prispieť k tomu, aby nadané deti mohli rozvíjať svoj talent.

